

VADEMECUM MŁODEGO RECYTATORA

Małgorzata Gutowska-Adamczyk

1. Z rozważą wybierz utwór do recytacji. Byłoby dobrze, gdyby zawierał on myśl, która jest Ci bliska. A przede wszystkim - ten utwór musi się Tobie podobać!
2. Przeczytaj wiersz kilka razy po cichu i na głos. Upewnij się, czy rozumiesz wszystkie słowa i przesłanie utworu. Nie ma sensu recytować tekstu, którego nie rozumiesz!
3. Skonsultuj swoje spostrzeżenia z nauczycielem i rodzicami. Każdy może coś podpowiedzieć – a w ostatecznym rozrachunku i tak Ty decydujesz.
4. Wybierz adresata swojej recytacji. Wyobraź sobie sytuację życiową, w której komuś przydałyby się treści recytowanego utworu, dla kogo byłyby ważne. Dlaczego są ważne dla Ciebie ?
5. Przeczytaj wiersz kilkakrotnie na głos, próbując znaleźć najlepszy sposób dotarcia do słuchacza. To nieprawda, że każdy tekst możesz powiedzieć na tysiące sposobów! Można go powiedzieć tylko w jeden sposób, ten WŁAŚCIWY- i Ty musisz go znaleźć. Nikt inny nie powie tego tekstu, tak jak Ty!
6. Zastanów się, czy wiersz wymaga mówienia cichego, czy głośnego. Pomyśl, z jaką dynamiką i jak szybko powinieneś mówić, by słowa wypowiedane przez Ciebie brzmiały naturalnie. Pamiętaj, że odpowiadasz za to, aby sens utworu dotarł do słuchacza.
7. Mów wyraźnie, ale nie hiperpoprawnie! I niechlujna dykcja, i przesadnie staranna jednakowo zabijają słowo!
8. Nie wzbogacaj utworu o znaczenia, których tam nie ma! Opowiedz o rzeczach, o które tekst wzbogacił Ciebie!
9. Opanuj wiersz na pamięć. Nie męcz widza przypominaniem sobie słów!
10. Gest i mimikę dostosuj do sytuacji. Nie bujaj się, nie machaj bezmyślnie rękami. Wszystko, co robisz, ma pomagać słowu, a nie odwracać od niego uwagę. Nie ilustruj gestami wiersza.
11. Zastanów się nad rekwizytem, który pomoże ci w recytacji.
12. W trakcie recytacji powiedz tekst najpiękniej, jak potrafisz!

OPOWIEDZ WIDZOM CIEKAWĄ HISTORIĘ. NIE NUDŹ!